

DZIECKO WE MGLE

W Polsce żyje ok. 700-800 tys. osób uzależnionych od alkoholu,
liczbę niepełnoletnich dzieci alkoholików możemy określić na ok. 2 miliony

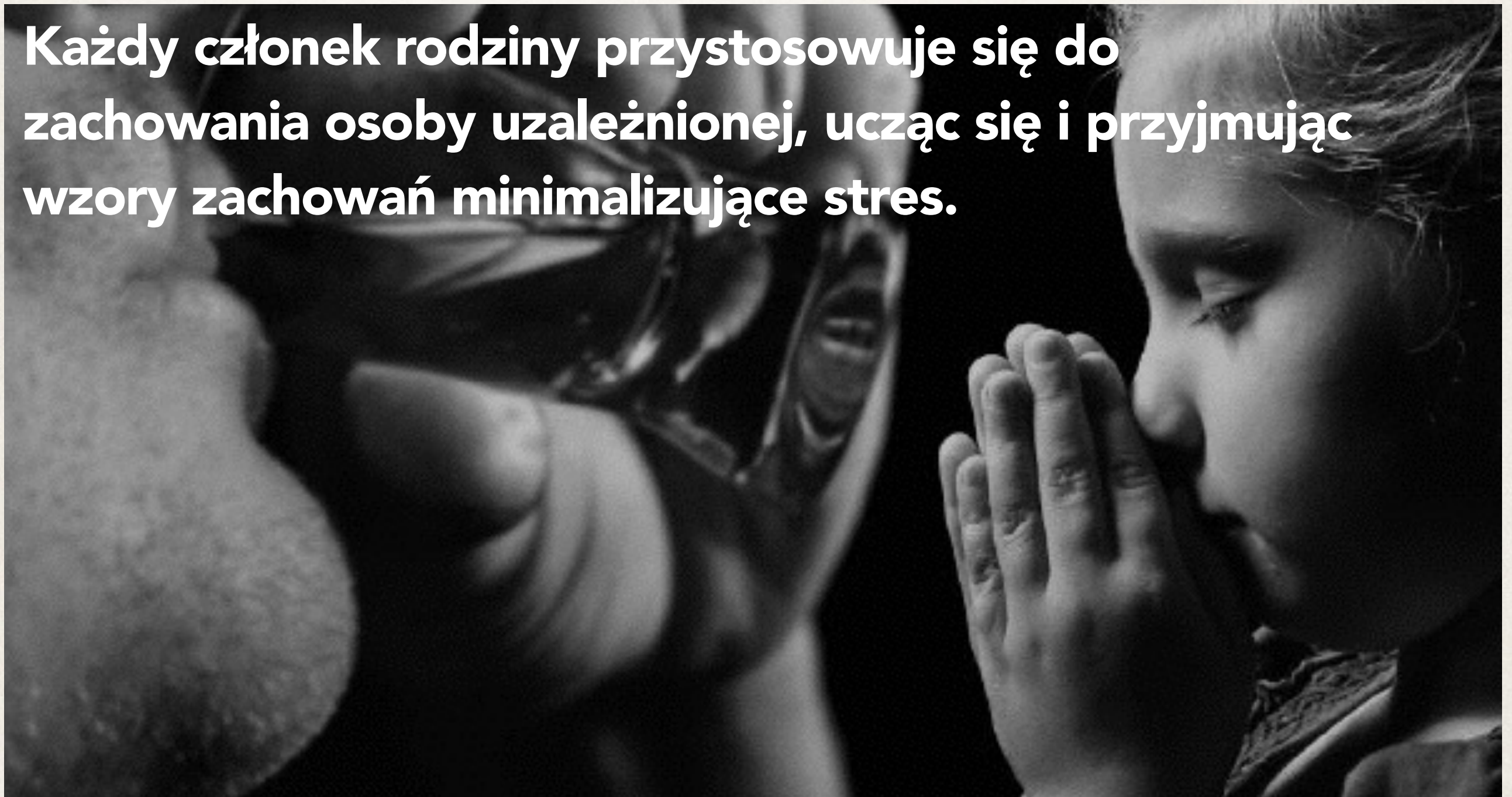

<https://www.youtube.com/watch?v=BREF01nOdlw>

ALKOHOLIZM JAKO CHOROBA RODZINNA

Każdy członek rodziny przystosowuje się do zachowania osoby uzależnionej, ucząc się i przyjmując wzory zachowań minimalizujące stres.

W RODZINIE ALKOHOLOWEJ UCZY SIĘ TRZECH ZASAD **NIE ODCZUWAJ, NIE UFAJ, NIE MÓW**

Nie odczuwaj - bo to, co czujesz za bardzo boli lub jest zbyt przerażające.

Nie ufaj - bo wielokrotnie składane obietnice były łamane i niedotrzymywane.

Nie mów o tym, co dzieje się w domu i o konsekwencjach wynikających z picia.

W ten sposób zanika komunikacja nie tylko wewnątrz rodziny, ale i w relacjach "ze światem zewnętrznym".

ROLE POZWALAJĄCE PRZETRWAĆ W RODZINIE

Role służą jako zbiorowy system ochronny, dając poszczególnym członkom rodziny chociaż niewielkie poczucie stabilizacji i bezpieczeństwa.

-
- **DZIECKO ZAGUBIONE
(DZIECKO WE MGLE
ANIOŁEK, NIEWIDOCZNE
DZIECKO)**
 - BOHATER RODZINNY
 - KOZIOŁ OFIARNY
 - MASKOTKA

„Powyższy podział nie wyczerpuje bogactwa wszystkich wzorców funkcjonowania. Jedno dziecko może stosować różne wątki obronne, nie musi być „czystym” typem, bowiem życie jest o wiele bogatsze niż teoretyczne podziały. W różnych fazach życia dziecko może też przyjmować kolejne, różne wzory”.

– *Sztander W., Dzieci w rodzinie z problemem alkoholowym,
Warszawa 1999*

DZIECKO WE MGLE

- Dziecko niewidzialne pozostaje z boku rodziny, nigdy nie sprawiając najmniejszych kłopotów.
- Odizolowane od rodziny, żyje we własnym świecie, w poczuciu samotności i krzywdy.
- Jest to dziecko nie dostrzegane, o którym nikt nie pamięta.
- Uczestnictwo w pracy zespołowej może sprawiać mu trudność. Na zewnątrz nieśmiałe i pełne rezerwy, dziecko niewidzialne jest niezdolne do stawiania czoła problemom.

DZIECKO WE MGLE

środowisko rodzinne

- Kolejne dziecko, samodzielnie dba o swoje potrzeby
- Tworzy własny świat, czasami jakiejś twórczej aktywności, fantazji, marzeń
- Kamufluje swoje uczucia, do tego stopnia, że trudno do nich dotrzeć
- Może stworzyć fikcyjną postać, z którą będzie prowadzić samotne dialogi, w późniejszym wieku może sięgnąć po środki uzależniające
- Samotnik
- Mur pomiędzy zagubionym dzieckiem a resztą domowników z jednej strony chroni przed negatywnymi skutkami, ale jednocześnie powoduje odcięcie od możliwych pozytywnych aspektów relacji rodzinnych.

DZIECKO WE MGLE

kontakty społeczne

- odruch ucieczki od sytuacji trudnych
- gotowość do negowania istniejących problemów
- dzieci tak "przezroczyste", że nauczyciele mają problem z przypomnieniem sobie ich jako uczniów
- nie mają przyjaciół, z reguły spędzają czas na marginesie klasy
- nieprzygotowane do podejmowania kontaktów społecznych, znajomości i przyjaźni
- brak umiejętności na wszystkich płaszczyznach komunikacyjnych, negocjacyjnych
- nie potrafi ani dawać, ani brać
- na zewnątrz: wycofane, osamotnione, trzymające się na uboczu, nieśmiałe, pełne rezerwy, niezdolne do stawiania czoła problemom

WAŻNE JEST, BY DZIECI WIEDZIAŁY, ŻE:

- nie są same jest wiele dzieci, których rodzice piją
- nie są winne choroby rodziców, nawet jeśli kiedyś słyszeli z ich ust takie oskarżenie
- to, że rodzic pije nie znaczy, że ich nie kocha
- zasługują na pomoc i mają prawo do udanego życia
- pomocne są spotkania z innymi dziećmi alkoholików

JAK POMÓC DZIECKU WE MGLE

- daj mu poczucie przynależności do grupy
- zachęcaj i angażuj w zajęcia wymagające interakcji społecznej
- buduj jego pewność siebie i poczucie własnej wartości
- pomagaj dziecku rozpoznawać i wyrażać swoje uczucia
- pomóż odzyskać mu kontakt z samym sobą

„Jednym ze skutków dorastania w rodzinie alkoholowej może być wytworzenie zespołu cech, które w dorosłym życiu występują w sposób stały wpływając na funkcjonowanie jednostki, nawet w długi czas po tym, gdy opuści ona rodzinę z problemem alkoholowym.

Są one odroczonym skutkiem przebywania przez długi czas w napięciu i zagrożeniu”.

Zespół tych cech nazywamy syndromem DDA, czyli dorosłych dzieci alkoholików. Syndrom DDA nie jest chorobą, lecz zaburzeniem w sferze myślenia, przeżywania uczuć, zachowania i kontaktów społecznych. Krótko mówiąc, dorosłe dzieci alkoholików mają problemy w aktualnym dorosłym życiu wynikające z tego, co przeżyły w dzieciństwie.

–Por. DDA, czyli dorosłe dzieci alkoholików. [w:] http://www.wiadomosci24.pl/arttykul/dda_czyli_dorosle_dzieci_alkoholikow_58078.html, 18.04.2008.

W DOROSŁYM ŻYCIU:

- **nie potrafiąca nawiązać satysfakcjonujących związków**
- **nie upominają się o swoje prawa , dlatego w życiu zawodowym takie osoby są pomijane podczas awansu**
- **jako osoby nieśmiałe, nie potrafią się otworzyć, są niezdolne do walki o siebie**
- **wyniesione z dzieciństwa postawy izolowania, doprowadzają do tego, że w wieku dorosłym są odludkami ,preferują samotność.**

„Tak właśnie powstaje u partnerów dzieci alkoholików trauma. Prawie tak samo jak u dzieci alkoholików. Zaczyna się od obserwowania dziwnych, niezrozumiałych zachowań.

Później od próbowania zrozumienia tych zachowań.

Kończy się na tym, że jak dziecko alkoholika szuka winy w sobie - tak partner dziecka alkoholika szuka jej u siebie.”

Manuela Gretkowska - Miłość klasy średniej

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ

Anna Janczuk

Piotr Lisak

Monika Urbaniak

Bibliografia

Sztander W., Dzieci w rodzinie z problemem alkoholowym, Warszawa 1999

Robison B.E., Pomoc psychologiczna dla dzieci alkoholików, Warszawa 2005

Margasiński A., Rodzina alkoholowa z uzależnionym w leczeniu, Warszawa 2011

<http://www.parpa.pl/index.php/rodzina-dzieci/dzieci-alkoholikow>